

vending mod Lovforslaget, at en Række af Paragraffer til Sædelighedsforbrydelser i Almindelighed knytter visse vidtgaaende Følger. Jeg vil dertil sige, at det forekommer mig, at det er meget rigtigt og korrekt, thi naar Sædelighedsforbrydelser som dem, det ærede Medlem nævnte, blive begaaede under saa graverende Omstændigheder og saa hurtigt oven paa hinanden i Løbet af 5 Aar, at den vedkommende bliver straffet med en højere Straf end simpelt Fængsel, kan der virkelig være Føje til at aabne Lejlighed til at anvende de Midler mod ham, som Lovforslaget foreskriver. Der staar jo ikke, at de skulle, men kun, at de kunne anvendes.

Det ærede Medlem gjorde mod Lovforslagets § 1 en Række af Indvendinger, deriblandt ogsaa den, at Lovforslaget kommer til at indeholde alt for mange Grader af de forskellige Arter af Vold, der kan blive Tale om, og de Straffe, der kunne anvendes. Mig forekommer det, at det er noget, Lovforslaget skulde roses for, at det ikke fuldt ud, saaledes som vor Straffelov plejer, lægger det hele i Dommerens Haand, saa at Dommeren efter sit eget maaske rigtige, maaske fejle Skøn kan vælge, hvilken Straffegrad han vil, men at der netop opstilles en Række af Grader, saaledes at de tjene Dommeren til Vejledning for, hvilken Straf han i det enkelte Tilfælde skal anvende. Og naar det ærede Medlem gjorde gældende, at der efter dette Lovforslag vil kunne komme Tilfælde, hvor Vold mod ikke sagesløs Person bliver straffet højere end Vold mod sagesløs Person, maa jeg paa- staa, at hvis man vil gaa Lovforslaget og vor nugældende Straffelov igennem, og ikke udkaste sig Fantasibilleder, men tænke paa og overveje, hvorledes vor nugældende Straffelov i Praksis er bleven anvendt, vil der ikke kunne tænkes et eneste Tilfælde, hvor nogen for Vold mod sagesløs Person skulde kunne slippe billigere, end hvis Volden var begaaet mod en ikke sagesløs Person.

Endelig kom det ærede 2det kongevalgte Medlem ind paa Spørgsmaalet om den legemlige Revselse. Jeg tror, det er rigtigt, hvad flere ærede Medlemmer her have sagt, at der ikke er noget nyt at sige

om dette Spørgsmaal. Det er et Spørgsmaal, der er saa overordentlig uddebatteret, at hvad der end bliver sagt, kan det kun blive Gentagelse af noget, der er sagt i Forvejen. Det ærede 2det kongevalgte Medlem sagde noget meget rigtigt, naar han udtalte, at det nytter ikke at bruge Ukvemsord mod Legemsstraffen. Det er fuldkommen rigtigt. Han opfordrede samtidig dem, som han kaldte Yndere af Pryglestraffen, til heller ikke at forsvare Pryglestraffen med Ukvemsord mod „os andre“. Jeg maa dertil sige, at jeg er mig ikke bevidst, at der fra deres Side, som anser Pryglestraffen for en hensigtsmæssig og nødvendig Straf, er blevet brugt Ukvemsord mod Modstanderne af denne Straf. Derimod tror jeg, at det ærede Medlem vilde gøre Sagen og den offentlige Forhandling i det hele en stor Tjeneste, hvis han kunde formaa sine Meningsfæller i denne Sag til at bruge mindre stærke Ukvemsord mod dem, der holde paa Pryglestraffen eller anse den for nyttig. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, at det, som det drejer sig om, er dette, om Pryglestraffen er nødvendig og nyttig. Ogsaa det at stille sig paa dette Standpunkt er jo imidlertid noget, som synes at falde mange af Modstanderne af Pryglestraffen svært. Der er f. Eks. en Meningsfælle af det ærede Medlem — Meningsfælle paa dette Punkt —, som har udtalt, at man burde ikke straffe Bøllerne, men derimod forsyne dem med et varmt Bad, høj Hat og ny Klæder. Ja, jeg maa jo formode, at denne det ærede Medlems Meningsfælle, som har fremsat denne Opfattelse, maa mene, at denne Fremgangsmaade vilde være nyttig, men han kan dog umulig mene, at den er nødvendig, saa her ser man, at Forholdet er virkeligt det, at de, der ere Modstandere af Legemsstraffen, have meget forskellige Argumenter at gaa ud fra. Men jeg er glad over, at det ærede 2det kongevalgte Medlem har draget dette Spørgsmaal frem, at det, som det drejer sig om, det er, om Straffen er nødvendig, og om den er nyttig. Det forekommer ogsaa mig, at det er det, som det hele i Virkeligheden drejer sig om. Og der synes det mig, at naar Forholdet er det, at det, efter at vi have haft vor nugældende Straffelov siden 1866 og i 1897